

Progresívne Slovensko – podľa pseudokonzervatívcov menšie nebezpečenstvo... alebo Finále kresťansko-demokratického podvodu

Branislav Michalka

8. júla 2023 ✚ *Politika* ✚ *Komentár*

Krava na kresťanských koľajniciach

Dúhová propaganda na školách, požadovanie legislatívy odsudzujúcej tých, ktorí by „urážali“ transsexuálov, odluka Cirkvi od štátu, registrované partnerstvá a ďalšie ideologické lahôdky – to všetko je pre kresťanských demokratov všetkých odnoží a poddruhov na Slovensku ničím, keď ide o posvätnú kravu liberálnej demokracie. Radšej zarezú všetky morálne aj kultúrne hodnoty kresťanskej viery, len nech sa nám kravička zdarne pasie.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Že máme v prípade predstaviteľov kresťansko-demokratickej ideológie do činenia s liberálmi, navyše vyškolenými na rôznych zahraničných stážach a plne kompatibilnými s liberálnou ideológiou šírenou z Bruselu, to netreba dodávať. Vlastne, zrejme treba, pretože slovenskí kresťania s urputnosťou papuánskeho modloslužobníka budú pravdepodobne uctievať totem kresťansko-demokratickej ideológie ešte aj vo chvíli, keď k nemu budú priviazaní a decentne upravení na nadchádzajúce kultúrne mučenie.

O tomto pozoruhodnom paranormálnom jave som sa snažil písať už viackrát, ale bezvýsledne. Pokrytecké spojenie filisterskej a pseudokultivovanej „slušnosti“ mladých kresťansko-demokratických aktivistov (prejavujúcej sa „serióznym“ a „rozumným“ verbálnym prejavom v médiách, za ktorým sa však väčšinou skrýva len bezodné kompromisníctvo a ustráchanosť), s trápnyymi a krčovitými kariérnymi ambíciami, je zrejme nezničiteľné. A zrejme rovnako aj jeho renomé medzi „slušnými“, anti-dezolátnymi kresťanmi. Viď:

<https://christianitas.sk/tridsat-rokov-diskreditacie-krestanstva-krestanskymi-politikmi-na-slovensku/>

<https://christianitas.sk/kriziak-matovic-a-zjednotena-konzervativna-koalicia-naletia-krestania-zase/>

<https://christianitas.sk/juraj-seliga-a-registrovane-partnerstva-ako-konzervativna-hodnota-je-to-uz-dno-tzv-slovenskeho-konzervativizmu/>

Našu demokraciu ovinuli mraky, pani Müllerová...

Po debakli pseudokonzervatívnej vládnej koalície, ktorá sa zapísala do krátkych dejín Slovenska vládnutím v štýle béčkových hororov, kombinovaných s gýčovou telenovelou, sa pred rozrušenými „slušnými“ a „zodpovednými“ kresťanmi, čiže tými, ktorí: nekonšpirujú, nešíria dezinformácie, sú zaočkovaní, milujú demokraciu a EÚ, prijímajú na ruku, nič neodsudzujú a všetko vítajú, otvorila priepasť politického víťazstva síl, ktoré považujú za nepriateľov demokracie. Aj keď je zrejme, že tieto sily, podobne ako kresťanskí demokrati, v skutočnosti ani v kútiku duše nepomýšľajú na akékoľvek obmedzenie ideológie, ktorá sa tu od roku 1789 etablovala.

Interpretačný zmätok spočíva v tom, že termín „ohrozenie demokracie“ vykladajú kresťanskí slniečkári presne v duchu bruselského kánonu ako kombináciu: odmietania migrantov, LGBT propagandy, klimatickej hystérie, odmietania angažovania sa na Ukrajine – skrátka ako odmietanie bruselskej liberálnej agendy ako takej. Z tohto pohľadu sú pre nich politici ako Fico, Uhrík, Kotleba či Baránek neprijateľní.

Nepochybne v rámci politických telies, ktoré reprezentujú uvedené postavy, sa nájde mnoho takých daností, ktoré sú v rozpore s katolíckym učením. Lenže tento rozpor sa nachádza už v samotnej ústave SR, ktorá odvodzuje moc v štáte od vôle ľudu a nie od Boha, takže prečo by sa nemal nachádzať aj inde, a v podstate všade? A aj sa nachádza. Rozdiely sú len v miere. A o tú ide, alebo by kresťanom aspoň malo ísť.

Boh počká do ďalších volieb...

Nikto totiž nepochybuje o tom, že Progresívne Slovensko – ako politická materializácia toho najohavnejšieho neomarxistického extrémizmu – predstavuje najaktívnejšieho oponenta voči kresťanstvu na Slovensku. Miera rozporu medzi katolíckou vierou a ideológiou strany je tu preto evidentne najväčšia. To však, zdá sa, predstaviteľom kresťansko-demokratickej ideológie neprekáža.

Už viackrát sa vyjadrili v tom zmysle, že si dokonca dokážu predstaviť vládnutie s Progresívnym Slovenskom a to preto, aby zachránili to najdôležitejšie – demokraciu.

Domyslené do dôsledkov, je zrejme, že ak by im akákoľvek strana alebo moc ponúkli garantovanie všetkých kresťanských morálnych a kultúrnych hodnôt štátom, ako napríklad zákaz potratov, kresťanskú výchovu na školách, zákaz pornografie, podporu Cirkvi, finančnú podporu a propagáciu monogamných viacdenných rodín a pod., podmienujúc to opustením toho, čo Brusel nazýva „demokraciou“, tak by to kresťansko-demokratické sily odmietli. Demokracia je pre nich zrejme viac ako kresťanstvo, ergo – viac ako Boh.

Túto bizarnú formu idolatrie vyznávajú slovenskí (a nielen slovenskí, samozrejme) kresťanskí demokrati už roky, ale v súvislosti s nadchádzajúcimi voľbami dosiahla nevídané rozmery. V panike nad možným víťazstvom euroskeptických (len veľmi umiernených) síl, sa rozhodli zbratať s tou najdesivejšou ľavicovou spodinou, len aby nedošlo k zmene, šťastlivo upevnenej servilnej probruselskej orientácie.

Len žiadne kultúrne vojny...

Nie je to tak dávno, čo neopakovateľný Eduard Heger, predseda strany Demokrati, ktorú rôzni kresťanskí do slniečkova opálení myslitelia nazývajú „konzervatívnou“ (!!!), otvorene nevylúčil možnú povolebnú spoluprácu s Progresívnym Slovenskom a ako ďalšieho do spolku by pribral rovnako kresťanský a „konzervatívne“ orientované KDH. Nečudujme sa, veď sú to predseda Demokrati, a preto treba pre sladkú liberálnu demokraciu urobiť všetko.

Ešte ďalej zašiel nehynúci kresťansko-demokratický papagáj naučených fráz Mikuláš Dzurinda, ktorý rovno navrhol (už sa videl ako zostavovateľ vlády) širokospektrálnu, doslova dúhovopestrú koalíciu – od KDH cez SaS až po Progresívne Slovensko. Len aby zachránil tú demokraciu. Odmietol tiež rúzne „kultúrne vojny“, čiže boj proti potratom a LGBT propagande, pretože teraz, keď číha, ako sa z jeho vytreštených očí zdá, za každým rohom fašista a ruský špión, by sa nemali demokratické sily fragmentarizovať.

KDH na čele s predsedom nato išli rafinovanejšie, keďže predsa len nemôžu svojim možným kresťanským voličom ukázať ideologického kráľa v plnej nahote: rozhodli sa mu naznačiť všetko vylučovacou metódou. Uviedli, s ktorými stranami vylučujú povolebnú spoluprácu – Smer a extrémisti (rozumej pravicoví) a Progresívne Slovensko nespomenuli.

Čerstvá, aj keď v skutočnosti značne zvädnutá a opotrebovaná posila v KDH, nehynúci nestor slovenskej trápnoty – František Mikloško, inšpirovaný zrejme ideologicky osviežujúcim priateľstvom s lesbou Radkou a majiteľom reštaurácie Tepláreň, si vládnutie s PS dokáže predstaviť a v diskusii s Annou Záborskou (ktorá už možno teraz ľutuje, že jej KÚ zbrklo vylúčilo povolebnú spoluprácu s PS), sa dokonca veľmúdro opýtal „*s kým potom chce vlastne vládnuť*“, keďže KÚ vylúčilo vládnutie aj so Smerom a Hlasom. Ecce, koľko pragmatickej flexibilitnosti musí prejať jeden kresťanský politik, keď ide o záchranu demokracie.

Nastupuje mladá posila...

Zatiaľ posledným prejavom kresťanskej lásky a oddanosti voči posvätnnej krave liberálnej demokracie, je rozhovor s politikom Jánom Magušinom, ktorý na seba upozornil slúžením u tristnej Veroniky Remišovej. Tá v stredu predstavila svojho spolupracovníka (snáď sa to dá pripísať mimoriadnemu teplu a celkovej intelektuálnej dispozícii pani Veroniky) ako „*mladého konzervatívneho právnika, ktorý je opakom rozmaznanej kaviarenskej mládeže*“.

Tento neohrozený bojovník za demokraciu, a v skutočnosti bezvýznamný adept na potenciálne poslanecké koryto z kandidátky OĽaNO, Za ľudí a KÚ, okamžite potvrdil svoj neochvejný kresťanský „konzervativizmus“ a v debate s redaktormi denníka *Postoj* sa vyjadril, že „*Progresívci nie sú až taká hrozba ako Fico*“. Nuž, ako pre koho, že?

Na všetky otázky z okruhu tzv. kultúrnych vojen odpovedal Ján Magušin štandardnou frázou, ako všetci kresťansko-demokratickí politici: budem podporovať ochranu života. Pod tým sa dá samozrejme predstaviť hocičo, ale nakoniec z toho vždy vylezie niečo v štýle – nedalo sa... No a potom ešte koktanie pod tlakom liberálnych novinárov (ako Anna Záborská s Dobšínskym), že vlastne títo „konzervatívci“ v zásade nenamietajú proti právu žien na „voľbu“.

Svetlo zo Západu...

Na otázku, či by pre neho boli LGBT partnerstvá akceptovateľné, v prípade koalície s PS, odpovedal Magušin rovnako múdro: „*Neviem si to predstaviť*.“

Avšak, čo si nevie predstaviť? To, že kresťansko-demokratickí politici hlasujú spolu s ľavicovými liberálmi za registrované partnerstvá? Olala, a čo asi doteraz robili celých 30 rokov kresťanskí demokrati, ľudovci, konzervatívci a podobný hyd na Západe, ak nie práve toto? Čo je tu nepredstaviteľné? Keď pôjde o záchranu demokracie, tak budú aj registrované partnerstvá, na to môžete vziať jed. Ak rovno neprídu ako direktíva z

Ríma a bude po „konzervatívno“-progresívnej dileme.

Tam, kde je liberálna demokracia modlou, božstvom a posvätnou kravou, tam všetko, čo slúži jej prospechu, prichádza do úvahy. A všetko, čo jej prospechu prekáža, musí ísť z cesty. Vráťane kresťanskej morálky a nakoniec aj Boha.

Teraz už len zostáva problém, ako to okecať. Ale to už je úloha pre nádejných mladých „konzervatívcov“. Doterajšia skúsenosť s nimi (viď vyššie článok o Jurajovi Šeligovi, absolventovi *Kolégia Antona Neuwirtha* – aké symbolické, pomenovaného podľa otca Anny Záborskej) nám jasne ukazuje, že sa o to minimálne pokúsia. A je len na kresťanoch, či sú ochotní ďalej zo seba robiť oslíkov, ktorým nezhorkne ani tá najzhnitejšia mrkvička.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/progresivne-slovensko-podla-pseudokonzervativcov-mensie-nebezpecenstvo-alebo-finale-krestansko-democratickeho-podvodu/>